

LAPORJE

10.VI.2018 α Ω 24. ted.

Zupnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM: 041/849 571

JUNIJ - ROŽNIK

10- 10NED BOGUMIL 7-Za farane, za še nerojene otroke, -**ŽEGNANJE=ŽABLJEK=10.-** Alojz, Amalija Ganzitti, Jožef Žolger, Franc (ml.) Koščak, starši Pristovnik, Angela, Ljudmila, Janez Dovnik, sor. Samec, pok. Hajšek-Pernat, Zvonko Korošec, Elizabeta Fregl, Pepca, Alojz Korošec

11. PON= BARNABA AP. OLIVIJA 8.- po n. Brezmadežne,

12. TOR= ADELAJDA, ESKIL 8.-po namenu

13. SRE= ANTON P. AKVILINA 8.-po namenu

14. ČET= VALERIJ, RUFIN 8.-po namenu

15. PET= VID, 18.- Ivan Košič, Stanko Uršič

16- SOB= BENO, GVIDO **Ž= 18.-** Pepca, Alojz Korošec

17.= 11NED.= ALBERT 7-Za farane, za še nerojene otroke,

Tone Javernik, Alpž, Alpžija, Cecijija Smogavec

10.- Miodrag Aksentijević, Bojan Sinič, Branko, Franc, Kristina Macuh obl., Alojzij, Angela Ambrožič,

15.- BLAG. KRIŽA NA DOLGEM VRHU, **17. VRHOLE**
BL. CESTE

kjer sta dva ali več imen, po tem imenu mašujejo tudi Minoriti na Ptuj in v Laporju v dneh skozi teden- PATER KOS MILAN O41260724

JEZUSOVIA MATI bratje in sestre

(Mr 3,31-35)

Tedaj so prišli njegova mati in njegovi bratje. Stali so zunaj, poslali ponj in ga poklicali. Okrog njega je sedela množica

in so mu rekli:

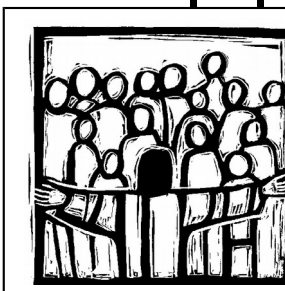
»Glej, tvoja mati, tvoji bratje in tvoje sestre so zunaj in te želijo.«

Odgovoril jim je:

»Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?«

In ozrl se je po tistih, ki so sedeli okrog njega, in rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje!

Kdor namreč izpolnjuje Božjo voljo, ta je moj brat, sestra in mati.«

1. BERILO 1. MOJZES 9-15

GOSPOD Bog je poklical človeka in mu rekel: »Kje si?«

Kje si: Bog vedno skrbi za človeka in ga kliče tudi takrat, ko se je ta uprl z neposlušnostjo.

Rekel je: »Slišal sem tvoj glas v vrtu, pa sem se zbal, ker sem nag, in se skril.«

(10-13) Bog nastopa kot zaslisevalec, človek pa se brani kot obtoženec. V v. 11 Bog človeku odkrije njegov prestop in mu dovoli, da se kot obtoženec brani.

Kači pa ni dano, da bi se zagovarjala.

Pa je rekel: »Kdo ti je povedal, da si nag? Si mar jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?«

Človek je rekel: »Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa in sem jedel.«

GOSPOD Bog je rekel ženi: »Zakaj si to storila?« Žena je odgovorila: »Kača me je zapeljala in sem jedla.«

GOSPOD Bog je rekel kači:

»Ker si to storila, bodi prekleta med vso živino in vsemi poljskimi živalmi. Po trebuhu se boš plazila in prah jedla vse dni življenja.

Prvi kazenski izrek je prekletstvo nad kačo.

15 Sovrašтво bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zarodom in njenim zarodom.

On bo prežal na tvojo glavo, ti pa boš prežala na njegovo peto.«

Raz 12,17;

zarodom db. semenom (hebr. zéra'). Možen smisel vrstice je napoved trajnega sovražnega odnosa med ljudmi (zarod žene) in kačami (zarod kače). Ker je izrek naslovljen na kačo, je to očitno kaznen zanj oz. za njeno potomstvo. - prežal in prežala (hebr. šup): prevod negotov. V gr. je obakrat teréo, kar pomeni tudi 'prežati', lat. pa ima prvič cónteret 'bo strl' in drugič insidiáberis 'prežala boš'.

- V tej vrstici so krščanski razlagalci v povezavi z drugimi deli SP pogosto videli »protoevangelij«, prvo blagovest, češ da Bog tu napoveduje zmago nad satanom, tj. človekovo odrešenje. S to razlago se povezuje pojmovanje obeh zarodov kot posameznih oseb; zarod žene je Kristus. **Na katoliško izročilo je vplival lat. ipsa cónteret 'ona bo strla', kjer je v hebr. in gr. moški osebni zaimsek in se nanaša na zarod. S tem je dobil velik pomen lik Marije kot Odrešenikove matere.**

Mr 3,20-35 (1Mz 3,9-15)

IZGOVORI

Prva dva človeka krivdo za greh prelagata na druge.

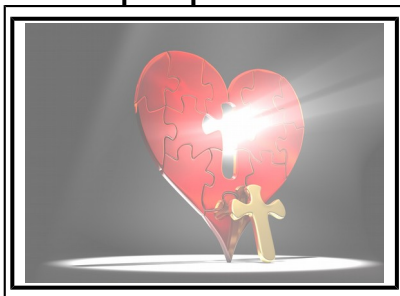
Adam malodane kar na Boga: **Žena, ki si mi jo dal, me je zapeljala; (češ, zakaj si mi jo pa dal?).**

Žena podobno: **Saj si ti ustvaril kačo?**

Ko so po vojni v Nürnbergu sodili nacističnim zločincem, so se nekateri izgovarjali, da za zločine niso vedeli, drugi, da so izpolnjevali le povelja višjih. Takih Nürnbergov je na svetu bilo in jih bo. Ker človek nima popolnega spoznanja in ni popolnoma svoboden, teže njegove krivde ni mogoče izmeriti. O krivdi sami pa ni dvoma. Tudi če bi Evo zapeljevalo deset kač, bi mogla biti na vse gluha; če bi Adamu sto žena ponujalo jabolko, bi mogel reči: Ne, hvala!

Pripoved o njunem spoznanju, da sta naga, nas utegne navesti na sklepanje, da sta se pregrešila s spolnostjo. Ker pa vemo, da ju je Bog takoj po stvarjenju blagoslovil in jima naročil, naj se plodita in množita ter napolnite zemljo, je moral biti njun greh drugačen. Zaradi telesne nagote se jima pred Bogom ni bilo potrebno sramovati in skrivati, saj ju je on taka ustvaril in sta kdo ve kako dolgo takšna pred njim živela. **Njuna nagota je bila v spoznanju, da sta bila Bogu nepokorna in hlepela postati njemu enaka.**

Kača naj bi se za kazen plazila po zemlji in jo jedla. Toda kača se je po zemlji plazila že prej, saj je bila tako ustvarjena. Pomen pripovedi je, da se greh plazil po tleh, da

nima visokih ciljev, da ni sposoben težiti kvišku in da tega tudi noče. *Nepriznanje Boga je obenem nepriznanje Duha, trditev, da obstaja samo materija. Če ni duha, je vse samo snov in zemlja. Kdor se zadovolji s samo zemljo, se po njej plazi in jo je. Drugo mu ne preostane.*

»Sovraštvom bom naredil med teboj in ženo«.

S tem sovraštvom se na svoj način srečujemo vsi, ko vse življenje čutimo v sebi napetost med resnico in lažjo, ljubeznijo in sovraštvom ter sploh med dobrim in hudim.

Priteguje nas oboje, odločati pa moramo sami.

Prav to pa je za nas priložnost, da rastemo v

dobrem. Po: Beseda da Besedo

Moja večnost je že zdaj tu.
Gradi se vsak trenutek.
Trenutek ni odvisen od večnosti, večnost pa je od trenutka:
sta si v razmerju
kakor setev in žetev.
(Miha Žužek)

Resnično, povem vam: »Človeškim sinovom bo vse odpuščeno, grehi in kletve, kolikor jih bodo izrekli. Kdor pa preklinja Svetega Duha, vekomaj ne bo dosegel odpuščanja, ampak ga bo greh večno bremenil.« (Mr 3,28–29)

GREH

Padel sem, Gospod, že spet sem padel. Ne morem več, nikoli ne bom prišel do konca, sram me je samega sebe, ne upam si te pogledati. In vendar sem se boril, Gospod, kajti zavedal sem se, da si blizu mene, da se skrbno sklanjaš nad menoj.

Toda kot vihar je privršala skušnjava in obrnil sem glavo in izstopil sem iz vrste, ti pa si ostal, tih in žalosten, kakor zaničevan zaročenec, ki vidi, kako se njegova ljubljena oddaljuje v objemu nasprotnika.

Ko je veter utihnil, ko je nenadoma prenehal, kot je prišel, ko je ugasnil blisk, ki je bil tako veselo razsvetil temo, sem se v hipu spet znašel sam, osramočen, ostuden, s svojim grehom v rokah.

Ta greh sem izbral kot kupec izbere svoje blago, ta greh sem plačal in ne morem ga dati nazaj, ker je prodajalec izginil; ta greh brez vonja, brez okusa, ki uničuje srce, nekoristen predmet, ki bi ga rad vrgel proč; ta greh, ki sem ga hotel, pa ga zdaj nočem več, ta greh, ki sem si ga predstavljal, ki sem ga iskal, ga zakoličil, ga ljubkoval dolgo časa, ta greh, ki sem ga končno dosegel in se hladno ločil od tebe, Gospod.

Vrgel sem se pred njim na trebuh in po njem stegoval svoje roke, svoje pesti, svoje prste, svoj pogled in svoje srce ... Moj je na koži, stopil je vame, pretaka se po mojih žilah, zasedel je moje srce, splazil se je povsod ...

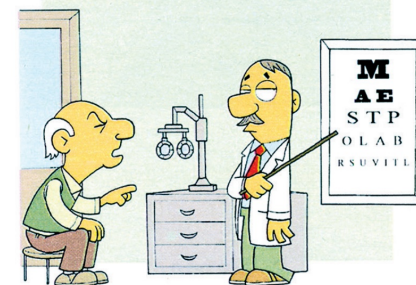
Pomagaj mi, Gospod, da se ga znebim ..., da ponovno vstanem.

Stepla sta se mlinar in dimnikar.

Tebe so postavili za razsodnika.

Komu boš dal prav?

(za pravičen odgovor - danes - nagrada)

»Pa saj dobro vidim črke, gospa doktorica ...